

● ZRVS ● ZRVS ● ZRVS ● ZRVS ●

Uresničevanje sklepov iz programa občinske problemske in volilne konference ZRVS Lj. Moste-Polje

Prvo zasedanje samoupravnega sodišča ZRVS

Z ugotovitvenim sklepom problemske in volilne občinske konference ZRVS Lj. Moste-Polje, da je potrebno aktivirati samoupravno sodišče ZRVS zaradi reševanja zadev, za katere je pristojno, se je prvič sestalo na svoji konstitutivni seji samoupravno sodišče. Tako člani kot namestniki so se seznanili z delom tega telesa, o čem odločajo, o sporih in ukrepih, ki izbirajo iz uresničevanja pravic in dolžnosti rezervnega vojaškega starešine. Svojo dejavnost ter program dela bo samoupravno sodišče tudi predložilo v sprejem predsedstvu OK ZRVS, nato pa bo pričelo s postopki in ukrepi proti RVS, ki že dalj časa ne izpolnjujejo programa usposabljanja po zakonu o SLO in po zakonu o vojaški obveznosti.

Prva seja informativno-propagandne komisije

Prvo sejo je vodil njen novi predsednik Jože Šircelj in je bila predvsem konstitutivna. Kljub temu je na seji prevladovalo mnenje, da je potrebno razviti še temeljitejše informiranje med člani in organizacijami ZRVS na vseh ravneh in v vseh smereh, kar naj bi zagotovila predvsem glasila in časopisi: Naša skupnost, TV-15, Naša obramba in drugi, tudi dnevnik. Nadaljevala bo delo z vsebinsko in programsko usmeritvijo tako, da bo vplivala na idejno-politično razgledanost in obrambnosamozaščitno usposobljenost rezervnih vojaških starešin.

VILKO SLUGA

● Mladi v znanju in veščinah SLO in DS

Kot vsako leto, bo tudi letos 10. maja s pričetkom ob 8. uri organizirano tekmovanje mladih v znanju in veščinah SLO in DS. Organizira ga v okviru svojega programa KO za SLO in DS pri predsedstvu občinske konference SZDL.

Za tekmovanje, ki bo v Sostrem oziroma v Zadvoru, so se prijavile vse osnovne in srednje šole občine Lj. Moste-Polje. Mladi bodo pokazali svoje znanje o civilni zaščiti, prometni vzgoji, kako preživeti zgodovini NOB, zdravilnih rastlinah, o čistem okolju, prvi pomoči in zaščiti, streljanju z zračno in vojaško puško, v metu ročne bombe, poznavanju azimuta in orientacije, RBK zaščite in dekontaminacije, protiklepnem boju, narodni zaščiti, topografiji minske eksplozivnih sredstev in na orientacijskem pohodu, ki bo predvidoma trajal dve uri.

Najboljše ekipe se bodo uvrstile na medregijsko tekmovanje, za osvojena mesta pa bodo prejele diplome in praktična darila.

Slavnostni govornik bo predsednik občinske konference ZSMS tovariš Toplek. Vabimo vas, da si tekmovanje ogledate!

VILKO SLUGA

● Preberite še to!

Univerza za III. življenjsko obdobje

Upokojence, ki se želijo usposobiti za nove dejavnosti, prisluhniti željam, katere so nosili v sebi do upokojitve, vabimo, da pridejo na izobraževalne programe za III. življenjsko obdobje. Uresničili bodo lahko svojo mladostno željo in našli nove razsežnosti življenja.

Poleg že utečenega izobraževalnega programa za francoski jezik, ki poteka v Izobraževalnem centru za tuje jezike, Vilharjeva 21, se je v torek, 15. aprila, začel program za usposabljanje za novinarstvo — dopi-

snitvo pri Delavski enotnosti, Celovška 43.

Začenjajo se še naslednji programi:

— v sredo, 7. maja, ob 15. uri bo v Domu starejših občanov Bežigrad, Komanova 1, prvo študijsko srečanje za slikarstvo,

— v torek, 13. maja, ob 15. uri pa bo v Domu starejših občanov Marije Draksler-Marjane, Bijediceva 15, uvodni sestanek za študijska srečanja za književnost in filozofijo.

Pripravljamo tudi program modeliranja, kiparjenja, izdelovanja keramike in druge. Študijska srečanja bodo enkrat tedensko ali na štirinajst dni, za kar se udeleženci dogovorijo na prvem srečanju. Meseca julija in avgusta programov ne bo.

Informacije dobite na sedežu Univerze za III. življenjsko obdobje, v Domu starejših občanov Marije Draksler-Marjane, Bijediceva 15, tel. 572-464 ali 573-319, vsak četrtek od 11. do 14. ure.

Pridite, pričakujemo vas! JOŽICA ČEŠNOVAR, predsednica sekcije za izobraževanje za III. življenjsko obdobje

Francki Osenakovi v slovo

Dne 10. aprila smo se na Žalah poslovili od znane medvojne aktivistke in poveljnice družbenopolitične delavke, nosilke partizanske spomenice 1941 Francke Osenjakove.

Rodila se je v revni vasi Brest na zahodnem obrobju Ljubljane, v družini dninarja. Revščina je odločila, da je morala že s sedmimi leti zdoma in si sama služiti kruha, najprej kot pestunja, ko je še sama potrebovala materino nežnost, nato pa kot gospodinjstva pomočnica. Tako je odrasla kot samostojna pri tujih ljudeh in jim »kakor sužnja«, kot je kasneje večkrat povedala, razdajala svoje mlade moči.

Ko je imela Francka 23 let, se je poročila in začela je novo življenje z izrednim tovarišem Ivanom Osenjakom. Z enim dohodkom pa tudi sedaj ni šlo. Zaposlila se je v Kleju in po sedmih letih dela na mrazu in z vodo je odšla v kemično tovarno. Pomanjkljiva zaščita pri delu je bila tudi tam; zato je po petnajstih letih trdega dela morala na dolgotrajno zdravljenje. Ko se je iz zdravilišča vrnila domov, se je čas prevelil v leto 1940, ko se je že nezadržno širila fašistična vojna nevarnost tudi na Jugoslavijo. Tedaj je KPJ, katere član je bil tudi njen mož, stala pred težkimi in odgovornimi nalogami. V njunem domu v Zelenu jami so se zbirali vidni predvojni komunisti in člani centralnega komiteja KP Slo-

● Pozdrav s Pečarja

venije, v njem so potekala številna posvetovanja in konferenca Partijskega komiteja ljubljanskega okrožja; kajti so prihajali z zaupnimi sporočili partijski kurirji iz Hrvaške in Srbije, našli pa so pri njih zaročišče številni komunisti, ki jih je oblast hotelo še pred razsulo države strpati v zapore in koncentracijska taborišča.

Francka je imela priložnost spoznati težko življenje ilegalcev. Zato je v tem času sodelovala s tovarišico Marijo Leskovo — Micko, ki je bila v organizaciji Slovenske ljudske pomoči odgovorna za pomoč ilegalcem in zapornikom komunistom na širšem območju Most. S podobnimi nalogami je Francka nadaljevala tudi med okupacijo kot članica Slovenske narodne pomoči v rajonski, nato pa v okrožni komisiji za zapornike in imerirance. Koliko paketov in pisem je šlo prek njenih terenskih sodelavk SNP v zapore in koncentracijska taborišča, koliko ponarejenih živiliških nakaznic in denarne pomoči je razdelila ilegalcem in družinam, ki so ostale brez hraniteljev?

vani vstopi in konci fraz dajejo dekletom velike možnosti, poslušalcem pa občutek dostojanstvenega miru in zbranosti.

Za MPZ Bizovik, ki ga vodi Andrej Korbar in MEPZ Vevče pod vodstvom Mitje Gobca, velja povedati, da ju odlikujejo lepota tona, polna zvočnost, dobra izgovorjava in čista intonacija. MPZ KUD Bizovik bo nastopil junija meseca na pevski manifestaciji Naši dosežki 86 v Cankarjevem domu. Omeniti pa tudi velja, da je MEPZ Vevče vodila in tudi pripeljala do visoke kvalitete ravni zborovodkinja Asta Jakopič. Verjetno le zaradi trenutne odsotnosti je na srečanju vodil zbor Mitja Gobec.

Z lepimi občutki in mnogo bogatejši v svoji notranjosti sem se po končani reviji odpravil domov. Spomnil sem se besed ruskega pisatelja Bjelinskega: »Dobro je biti učenjak, gospodarstvenik, vojak in podobno,

hudo in narobe je le to, če pri tem nisi tudi — človek.« Kako dolga pa je pot od človeka do resnične, poštene in humane človečnosti v človeku, sprašujem večkrat samega sebe. Ta pot je trajna, polna odrekaj — predvsem trenutnim materialnim koristim. Bolj mora biti prežeta z željo po višjih, človeka dostojnejših vrednotah. Mar zagnani pevci širom po Sloveniji ne hodijo po tej poti? Še veliko jih hodi! Toda, kako bo naprej? Domovi kulture, narodnega ponaša, zavesti in resnične svobode se praznijo. Tudi zapirajo že nekateri svoja vrata. Polnijo se mesta, kjer človek ne razmišlja o sebi, o svojem poslanstvu. Kako bo s kulturo, kako z našim obstojem, če ne bo v nas potrebe in želja po višjih vrednotah? Vendar mi PESEM daje veselje in upanje. Nikoli ne sme utihniti, saj z njo živi narod, iz nje govorijo njegova duša, srce in »omika«.

STANE ZADRAVEC

Likovna razstava ob praznovanju občinskega praznika

Razni jubileji in praznovanja so po raznih deželah, ne glede na družbeni red, pogost povod za skupinsko razstavljanje. Če gre pri tem za krajevni praznik, je za mnoge umetnike takšno zblizanje in skupno nastopanje še toliko boljše; pa ne samo zanje, tudi za vse tiste, katerim so takšne prireditve namenjene, takšno srečanje »domačih umetnikov« lahko mnogo pove. Predvsem seznanja, kdo vse so likovni ustvarjalci v njihovem kraju, z dobrimi deli pa prinaša včasih lahko tudi presenečenja, prava umetniška doživetja.

Če bi primerjali takšne razstave v občini Ljubljana Moste-Polje, bi kaj lahko ugotovili, da kot drugod tudi tu število udeležencev oziroma sodelujočih niha, da pa je tokrat zelo veliko profesionalnih umetnikov. K sodelovanju so bili povabljeni sicer tudi likovniki iz pobratenih mest Bileća (Bosna in Hercegovina) in Plužine (Črna gora), kot vselej pa izpričujejo svojo ustvarjalno likovno aktivnost tudi člani KUD Vide Pregarc, katerim se je letos z zelo enotnim nastopom pridružila tudi prizadavna likovna sekcija iz Papirnice Vevče. Okrog 50 del dokazuje ne samo rezultate slikarjev, marveč tudi njih pripravljenost vključevanja v življenje kraja. Vsekakor je zanimivo, da se je kot dokaj stalen predstavnik kraja pričel pojavljati slikar Klavdij Zornik, ki se je kot profesor na ljubljanski likovni akademiji toliko posvečal pedagoškemu delu, da je le malo slikal; tudi tokrat je razstavil »Tihožitje II« iz leta 1978. Njegove jasno grajene slike, nabite z barvo, so vselej doživetje. Prvič se v domačem krajevnem okviru predstavljata tudi Izток Šmajns in kipar Lojze Čampa. Po nekakšnem dekorativnem dopolnilu je pri svojem znano solidnem portretiranju posegel Ivan Bogovčič (Retrospekcija, 1985). Z namenom, da bi bil čim bolj zastopan, je nekoliko bolj študiozno, na slikanje v naravi vezano sliko (Razpotje — V gozdu — Volčji potik 1984) namenil razstavi Samo Kovač; sicer pa je krajina tema tudi drugih slikarjev.

MIRKO JUTERŠEK

MILAN VOLK

DRAGO KALIN

JOVO DŽURIĆ

LADO TOMAŽIN

VINKO PIKON

VOJKO TURK

10. KONGRES ZKS